

[Rimstad.]

øl. Jeg forstod, at det, det for ham drejede sig om, var besvarelse af spørgsmålet: er De demokrat eller ej? Jeg kan forsikre den højtærede statsminister, at vi ikke har til hensigt at besvare det spørgsmål efter recepten: er De socialdemokrat, ja eller nej? Folk, der spørger sådan, anser vi — til beroligelse for statsministeren — ikke for gode demokrater.

Hvad angår den af det ærede medlem hr. Chr. Madsen foreslåede dagsorden, er vort partis stilling den, at vi i og for sig ikke har indvendinger imod, at regeringen tager lovforslaget af bordet, men vi kan ikke gå med til, at folketinget ved stillingtagen for en af parterne i overenskomstsituationen og imod den anden part ødelægger forhandlingsklimaet og dermed muligheden for et positivt resultat. Vi kan derfor ikke stemme for dagsordensforslaget.

Mit partis formand, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, vil redegøre for vor stilling til den af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen foreslåede dagsorden.

Iver Poulsen: Den højtærede handelsminister stillede mig [det] spørgsmål, hvilken forskel der var på løn-, pris- og avancestop i efteråret, da vi foreslog det, og så det, der bliver foreslået i dag, og som jeg kaldte det rødeste røde.

Jeg mener, at jeg i mit første indlæg ganske klart gav oplysning om, hvad forskellen var på det af os stillede forslag og det af den højtærede handelsminister nu fremsatte forslag. Handelsministeren sagde, at det ikke blot skulle være arbejderne, der skulle holde for med lønstop og indtægtsstop, men det skulle også andre grupper. Ja, naturligvis skal også andre grupper. Den fordeling af fattigdommen, som vi nu står over for, den må vi alle sammen tage del i, og det må også de handlende og fabrikanterne og producenterne, og hvem der ellers kan være. Det må hele samfundet gøre, naturligvis. Men det, vi mente og stadig mener, er, at hvis man virkelig gennemfører et generelt løn- og indtægtsstop, så er det ganske unødvendigt at gennemføre et stort kontrolapparat for at sikre et prisstop; det skal, som den højtærede handelsminister også sagde i oktober måned, den fri konkurrence alene sørge for. Den fri konkurrence

bliver endnu hårdere den dag, vi får et generelt løn- og indtægtsstop, og så er hele det kontrolapparat, som den højtærede statsminister nu vil starte for at kontrollere løn- og prisstoppet, fuldkommen overflødig.

Den højtærede handelsminister sagde ligeledes i oktober måned, at den mest effektive kontrol med prisregulering er den, forbrugerne udøver ved at følge med i priser og kvaliteter. Den kontrol får vi, og det er den mest effektive, og derfor mener vi, at det er ganske omsonst og overflødig at indføre et stort og kostbart kontrolapparat med priser og avancer.

Jeg håber, at den højtærede statsminister nu ganske klart kan se forskellen på, hvad vi sagde dengang, og hvad den højtærede handelsminister nu er ude på.

Dernæst siger den højtærede handelsminister: ja men det er kun på begrænsede områder, kontrollen skal gennemføres, for der er en hel række områder, hvor det ikke er nødvendigt. Her vil jeg i hvert fald minde den højtærede radikale og påståede liberale handelsminister om, at der er noget, der hedder at række en vis mand en lillefinger, og det svarer til at give et socialistisk parti et kontrolapparat i hånden, som meget vel lader sig udbygge, måske hurtigt efter et valg, hvor den såkaldte liberale islet i den nuværende regering måske er blevet noget reduceret. Den højtærede statsminister var så elskværdig at sige: lad nu de uafhængige ligge, hvor de ligger, ude på fløjen. Jeg takker naturligvis statsministeren for, at vi får lov at ligge, hvor vi ligger, men jeg kan betro den højtærede statsminister, at han overhovedet ikke har nogen indflydelse på, hvor vi lægger os; vi lægger os dér, hvor det passer os. (*Munterhed*). Og vi bliver ikke flyttet af den højtærede statsminister, så den tilladelse anser jeg bare for en høflig gestus over for os.

Derimod var den højtærede statsministers udtalelse med hensyn til, hvorledes de uafhængige tager deres ansvar, ikke høflig. Den var det stik modsatte. Den højtærede statsminister tillod sig at sige, at ansvaret tynger ikke de uafhængige, og begrundelsen var, at vi ikke følte det ansvar over for det socialistiske samfund, som statsministeren føler. Men sådan kan man ikke tillade sig at tale om andre menneskers ansvar og om,